

Til
Udvalget for Landdistrikter og Øer.

Den 14. december 2017

Vedr. Strandbeskyttelseslinjen og udviklingspotentiale på de små øer.

Sammenslutningen af Danske Småøer har flere gange - senest ved den sidste revision af Naturbeskyttelsesloven, der blev vedtaget i juni 2017 - påpeget, at de gennemførte lempelser vedr. strandbeskyttelseslinjen ikke er tilstrækkelige for så vidt angår de små øer.

Den seneste lovændring, der giver mere rum til friluftslivet og til kystbyerne inden for strandbeskyttelseslinjen og de dispensationsmuligheder der følger heraf, er ikke nok, idet der ikke tages højde for aktiviteter for småøer, der har større udviklingsperspektiver.

Desværre må vi konstatere, at udviklingsorienterede ø-projekter også efter de seneste ændringer vedr. strandbeskyttelseslinjen har fået afslag på dispensation fra Kystdirektoratet.

Afslag på Orø.

På Orø har en beboer fået afslag på ansøgning om dispensation til ændret anvendelse fra beboelse til virksomhed af nedlagt landejendom inden for strandbeskyttelseslinjen.

Af Miljø- og Energiministeriets vejledning fra august 2000 om 300 m strandbeskyttelses- og klitfredningszone fremgår det, at ændret anvendelse af en eksisterende bygning kan være omfattet af forbuddet mod tilstandsændringer, selv om der ikke sker en ændring af bygningens ydre fremtræden. Det gælder navnlig ibrugtagning til beboelse, butikserhverv, restaurant eller lignende.

Ejeren havde søgt om tilladelse til renovering af ejendommen med fokus på bæredygtig og nænsom genopretning af landejendommen med henblik på forskønnelse, energioptimering og bevaring af dens oprindelige historie. Ejendommen er erhvervet med henblik på at skabe rammerne for den nyetablerede virksomhed Smag Orø ApS (se bilag 1 og 1 a). Ejeren ønsker at etablere et produktionskøkken, en butik, en morgen- og aftenrestaurant og udlejning af bolig i landejendommen, der nok skifter anvendelsesområde, men ikke ændrer udseende. Ejendommen er beliggende 200 meter fra havet, bag ved et sommerhusområde, der ligger 100 meter fra stranden og som genbo til Orø Camping og Dyrepark Orø Strand.

I Kystdirektoratets afslag (bilag 2) kan man læse, at Kystdirektoratet ikke finder, at der i denne sag foreligger særlige forhold, der kan begrunde en fravigelse af den sædvanlige, restriktive praksis efter naturbeskyttelseslovens § 15, stk. 1.

Som det også nævnes i Kystdirektoratets afslag, fremgår det af bemærkningerne til kystlovforslaget, at den udvidede strandbeskyttelseslinje forudsættes administreret mere lempeligt på små øer, når forholdene og hensynet til øens erhvervsmæssige udvikling kræver det.

Kystdirektoratet skriver, at *"Orø er en lille ø, som er omfattet af denne lempeligere praksis. Denne lempeligere praksis kan dog ikke ubetinget tilsidesætte strandbeskyttelsen. Det er Kystdirektoratets vurdering, at hensynet til øens erhvervsmæssige udvikling ikke kan tillægges afgørende betydning i sagen, da 75 % af Orø er ligger udenfor strandbeskyttelseslinjen. Efter Kystdirektoratets opfattelse, er der mulighed for at placeret restauranten udenfor beskyttelseslinien"*.

For os at se falder lige netop dette projekt helt naturligt ind under den lempeligere administration, som bemærkningerne til loven anviser og vil skabe erhvervsudvikling, arbejdspladser, øget omsætning og bosætning på Orø.

Det er derfor oplagt netop i denne sag at give en dispensation, da der ikke sker nogen beskadigelse/ ødelæggelse af plantearter, yngle- eller rastepladser (hvilket også fremgår af Kystdirektoratets afslag).

Eneste anke fra Kystdirektoratets side er, at Orø er stor nok til, at det ansøgte projekt kan ligge et andet sted på øen. Vi finder ikke, at dette er en saglig begrundelse, i og med at Orø netop er en af de øer, der er omfattet af dispensationsmuligheden. Vi er af den opfattelse, at det ikke er Kystdirektoratets opgave at vurdere, om en virksomhed kan etableres et andet sted på Orø, og da slet ikke bruge denne begrundelse som argument for et afslag på dispensation. Ansøger har desuden redegjort for, at virksomheden ikke kan etableres andre steder på øen.

Kystdirektoratet anfører også, at en dispensation kan danne præcedens i andre lignende sager. Dette mener vi er at sætte skøn under regel.

Afslag på Venø.

En anden sag vedrører Venø, hvor Udvalget for Landdistrikter og Øer tidligere har fået forelagt venøske udviklingsprojekter, som enten ikke har fået dispensation fra strandbeskyttelseslinjen eller hvor projekterjer efter rådgivning fra Struer Kommune har opgivet at søge dispensation hos kystdirektoratet (se bilag 3).

Den nuværende sag vedrører et byggeri, hvor en del af byggeriet er placeret i strandbyggelinjen. (se ansøgning bilag 4 og afslag bilag 5). Det planlagte nybyggeri ligger indenfor Kommuneplanens afgrænsning af Venø By og opfylder Struer Kommunes krav til byggeri. Desuden finder Struer Kommune, at det er positivt, at det er positioneret på landsiden af Venøs kystvej.

Kystdirektoratets skriftlige afslag begrundes i fortolkningen af § 15, hvor der står, at *der ikke må foretages ændringer i tilstanden af strandbredder eller af andre arealer, der ligger mellem strandbredden og strandbeskyttelseslinjen. Forbuddet mod tilstandsændringer betyder bl.a., at der ikke må opføres bebyggelse, foretages terrænændringer eller etableres beplantning inden for strandbeskyttelseslinjen.* Intet sted i det skriftlige afslag henvises til lempelserne i dispensationsmuligheder for småøerne.

Ved samtale med sagsbehandleren fremgår det, at ansøger blot kan nedrive eksisterende bygning og opføre det nye hus på dens plads. Så længe det er muligt at opføre hus på grundareal udenfor beskyttelseslinje, så er der ikke grundlag for dispensation. Sagen kan ikke ankes, da den ifølge sagsbehandleren oplagt kan løses på anden måde, og afgørelse er derfor truffet administrativt.

Baggrunden for, at eksisterende bygning ikke ønskes nedrevet er, at den er udlejet til en 70-årig, handicappet mand, barnefødt i huset med klausul om nedrivning, når han ikke længere ønsker at bo i huset.

Venøs fysiske udformning giver mange begrænsninger for udvikling, når strandbeskyttelseslinjen tolkes restriktivt og uden hensyn til vejledningen om 300 meters strandbeskyttelses- og klitfredningszone, hvori

det forudsættes, at den udvidede strandbeskyttelses administreres relativt lempeligere på småøer, når forholdene og hensynet til øernes erhvervsmæssige udvikling kræver det.

Beboere på småøerne ønsker om nogen at tage vare på deres ø og beskytte miljø og natur. Men hvis øerne ikke blot skal ende som museer, er det nødvendigt, at der kan ske udvikling inden for såvel erhverv som bosætning. Der er flere barrierer for dette - og en af dem er den udvidede strandbeskyttelseslinje og den restriktive tolkning heraf.

I forbindelse med vedtagelse af den seneste revision af Naturbeskyttelsesloven og dermed lempelser i forhold til strandbeskyttelseslinjen påpegede Sammenslutningen af Danske Småøer, at der er brug for en anderledes handling i forhold til strandbeskyttelseslinjen og de små øer.

Sammenslutningen af Danske Småøer vil derfor opfordre Udvalget for Landdistrikter og Øer til at arbejde for, at kommunernes dispensationsmuligheder øges i forhold til småøerne, således at den udvidede strandbeskyttelseslinje kan administreres relativt lempeligere, hvor kommune og lokalbefolkning er enige om lokale udviklingsinitiativer på småøerne.

Da præcedens-argumentet desuden fortsat et stort problem, forslår vi desuden, at Udvalget arbejder for, at tilladelser, givet til etablering af forskellige faciliteter i strandbeskyttelseslinjen på småøer, ikke kan danne præcedens, men at der skal tages stilling fra sag til sag.

Begge tiltag vil være med til at sikre at øboere fortsat kan bo, arbejde og leve på de danske småøer, samtidig med at småøerne fortsat vil være attraktive for de hundredtusindvis af fritidshusejere og turister, der benytter småøerne rekreativt.

Venlig hilsen

Dorthe Winther
Formand
Sammenslutningen af Danske Småøer